

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK
Ügyszám: IV/427-0/2015	FÖLJÁSTRÓMSZÁM KEZDŐIRATON:	27
Érkezett: 2015 JAN 29.	Postán / Gyűjtőlapon / Személyesen / E-mailen / Faxon	Érkezett: 2015 -01- 1 9
Példány: 1	Kezelőiroda:	PÉLDÁNY: 2 IV. I.
Melléklet: 7 db		MELLÉKLET: 4 KÖZTÖK: 1
		FÖLJÁSTRÓMSZÁM KEZDŐIRATON: 26K.28039/13

Az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, kérem a KÚRIA mint felülvizsgálati bíróságnak a Kfv.III.37.628/2013/10 sorszámú, 2014. szeptember 9. keltezésű ítéletének alaptörvény ellenességének a megállapítását és megsemmisítését, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a 26.K.28.039/2013/16.sorszámú, 2013. július 12. keltezésű ítéletére kiterjedő hatállyal..

I.

A Szentendrei Körzeti Földhivatal a 2006. március 11.-én kelt 10.125-2/2006 számú határozatával a [REDACTED] hrsz alatt, gyep (legelő) művelési ágban nyilvántartott, a kizárólagos tulajdonomban lévő, a 2669 m2 területű ingatlanból 2077 m2 területű résznek a művelési ágát erdőművelésű ágra változtatta.

A határozat indoklása szerint: „a szomszédos ingatlanok részben erdőművelési ágúak,...”

A határozat ellen benyújtott fellebbezésemet a Pest Megyei Földhivatal a 2006. március 26.-án kelt 10.482-3/2006. számú határozatával elutasította.

A határozatok hatályon kívül helyezését keresetben kértem a Pest Megyei Bíróságtól.

Az eljáró bíróság szakértő kirendelését rendelte el.

A 2007. március 25.-én kelt 8.K.27186/2006/71 sorszámú végzésében, a szakértő feladataként határozta meg: „Állapítsa meg a szakértő a per iratainak áttanulmányozása, és helyszíni szemle tartása alapján a [REDACTED] i [REDACTED] hrsz-ú ingatlan művelési ágát. Nyilatkozzon a szakértő arra, hogy a [REDACTED] [REDACTED] ú ingatlan az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény és más jogszabályok rendelkezései szerint erdő művelési ágak megfelel-e, ha igen jelölje meg minőségi osztályát is.”

A kirendelt szakértő szakvéleményében szerint: „Az erdészeti hatóság által erdőként minősített területrész(2077 m2) a [REDACTED] hrsz-ú ingatlanból az erdő és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (továbbiakban:Evt.) rendelkezése, valamint a végrehajtására kiadott 29/1977. (IV.30.) FM rendelet (továbbiakban:Vhr.) erdő művelési ágak megfelel.

Nevezetesen az Evt. 5. §., 8. §. (1) bekezdés a.) pontja, a 73. §. (2) bekezdés a.) pontja, valamint a Vhr. 3. § (1) bekezdése a., és b., pontjában leírtak alapján.

Az általam felkért igazságügyi szakértő [REDACTED] [REDACTED] szakvéleménye és annak kiegészítései – ezeket a peres anyagokhoz csatoltam – szerint a perbeli ingatlanomból erdőművelésű ágú területrésznek átminősített területrészből csak 1201 m2 területű részen található meg a jogszabályban előírt természeti körülmények, de ez a rész nem éri el az Evt. 8. § (1) bekezdésében előírt minimális 1500 m2 területet.

Továbbá megállapította, hogy a perbeli ingatlan az Evt. 8. § (3) bekezdés hatálya alá tartozik, ezért az Evt. 73. § (1) bekezdése alapján nem lehet erdőművelési ágban nyilvántartani.

[REDACTED] [REDACTED] szakvéleménye alapján indítványoztam, hogy a Pest Megyei Bíróság a szakértőket együttesen hallgassa meg.

Az eljáró bíróság indítványomnak nem adott helyt, további bizonyítási eljárás nélkül a keresetemet elutasította.

A Pest Megyei Bíróság ítéletét a Legfelsőbb Bíróság a 2009. december 2.-án kihirdetett Kfv.IV.37.168/2009/8. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte és új eljárásra és új határozat hozatalára, utasította.

A Legfelsőbb Bíróság végzése tartalmazza: „... az eljáró megyei bíróság az ítéleti tényállás megállapítása során a szakértői bizonyítás alapvető szabályainak megsértésével járt el...”

A megismételt eljárásban megállapított tényállás figyelembevételével kell megítélni azt, hogy a felperes perbeli ingatlana a vonatkozó jogszabályi rendelkezések – az Evt., illetve az Evt. vhr. – alapján erdő művelési ágba tartozónak tekinthető-e, és ennek figyelembevételével az alperesi határozat megalapozott-e, és törvényes-e.”

A végzés továbbá rögzítette: „... a Pp.335/A. § /1/ bekezdése értelmében a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg.”

A Legfelsőbb Bíróság a végzés további részében kifejti, hogy a Pp. 335/A. § /1/ bekezdésében foglalt kereset változtatás tilalmába ütközik, hogy a kereseten beadását, illetve az általam felkért igazságügyi szakértő szakvéleményének kézhezvételét követően a keresetemben megjelölt jogszabályokat kiegészítve, további jogszabályokkal kértem a perbeli határozatok hatályon kívül helyezését.

A Legfelsőbb Bíróság végzését követően a Pest Megyei Bíróságon 2010. szeptember 14.-én megtartott első tárgyalási napon a beavatkozó képviselője az alábbi nyilatkozatot tette: „A felperes tulajdonát képező ingatlan megfelel az Etv. 8. §-ának (3) bekezdésében foglaltaknak.”

Itt nem részletezett okok miatt az eljárás a Fővárosi Bíróságon folytatódott.

A beavatkozó képviselőjének idézet nyilatkozata után megtartott tárgyalásokon, illetve a beadványaimban folyamatosan hangoztatott álláspont volt, hogy az ügy eldöntése az Etv. 73. § (1) bekezdése alapján jogkérdés, amelyben az eljáró bíróságnak kell döntenie.

Véleményemet a Legfelsőbb Bíróságnak a Kfv.IV.38.248/2001/4. számú döntésében kifejtett álláspontjával is alátámasztottam: „Az Etv. 73. § /1/ bekezdése azt határozza meg, hogy mit lehet erdőművelési ágban nyilvántartani...”

A fentiek ellenére a Fővárosi Bíróság eljáró bírójának utasította a perben kirendelt szakértőt, hogy az általam feltett kérdésekre válaszoljon.

A szakértő az un. kiegészítő igazságügyi szakértői szakvéleményében kijelentette: „...a 2007. július 4-i keltezéssel készült szakértői szakvéleményében... leírtakat a szakértő változatlan tartalommal fenntartja...”

Az eljáró bíróság végzésben kötelezett arra, hogy az általa ismételten kirendelt szakértő számára fizessen meg 115.925.-Ft-ot.

A perben kirendelt szakértő szakvéleményének további kiegészítését, illetve a kirendelt szakértő meghallgatását továbbra is indokolatlannak tartottam és nem indítványoztam.

Beadványaimban kifejtett álláspontom szerint szakértőhöz méltatlan eljárás az, ha a kirendelt szakértőnek a kirendelő végzés szerint, feladata az, hogy állapítsa meg, hogy a perbeli ingatlan erdőművelési ágba tartozó terület, akkor, elégségesnek tartja azt megállapítani, hogy a terület a hatályos jogszabályok szerint erdő, majd azt a látszatot kelti, hogy a hatályos jogszabályokban az erdő és az erdőművelési ágba tartozó meghatározás azonos fogalmat jelentenek.

Továbbá mikor már a szakhatóság is elismerte, hogy a perbeli ingatlan az Etv. 8. § (3) hatálya alá tartozik, Ő még akkor is ragaszkodik hozzá, hogy a terület az Etv. 8. § (1) hatálya alá tartozik.

A fentiek után nyilvánvaló, hogy az eljáró bíróságok által kirendelt szakértő, addig, amíg büntető bíróságok nem állapítják meg, hogy hamis szakvéleményt adott, addig az álláspontját nem fogja megváltoztatni, talán még az után se.

A szakértőt kirendelő bíróság passzívan vette tudomásul, hogy a szakértő miért ragaszkodik hozzá, hogy a perbeli ingatlan az Etv. 8. § (1) hatálya alá tartozik, amikor már a szakhatóság is elismeri, hogy a perbeli terület az Etv. 8. § (3) hatálya alá tartozó terület.

Az eljáró bíróság nem tekintette feladatának, hogy a felmerült ellentmondások feloldását, akár új szakértő kijelölésével megkísérelje feloldani, mereven ragaszkodót hozzá, hogy a Legfelsőbb Bíróság végzése szerint a kirendelt szakértőnek én tegyem fel a kérdéseket, az általa kirendelt szakértőt én győzzem meg az álláspontjának tarthatatlanságáról.

A keresetemet a Fővárosi Bíróság jogutójaként eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013. július 12. napján kelt 26.K.28.039/2013/16. sorszámú ítéletével elutasította.

Az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmemet a KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság, a 2014. szeptember 09.-én kihirdetett Kfv.III.37.628/2013/10. sorszámú ítéletével elutasította.

II.

Az alperes és a beavatkozó a peres eljárás során tett nyilatkozataikban és beadványaikban folyamatosan, azt a látszatot – a Szentendrei Körzeti Földhivatal határozata szerint –, tartott fent, hogy a perbeli ingatlan szomszédos ingatlanok részben erdőművelésű ágúak, és ezért perbeli ingatlan az Etv. 8. § (1) bekezdés hatálya alá tartozó terület.

A peres eljárás során általam felkért [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] igazságügyi szakértő a 2008. március 29.-i keltezésű szakvéleményéhez készített un. bemutatási vázrajzon bemutatja a perbeli ingatlan térbeli elhelyezését.

A bemutatási vázrajzból egyértelműen megállapítható – ami az alperes és a beavatkozó számára a keresettel támadott határozat meghozatala előtt nyilvánvaló kellett, hogy legyen – hogy, a perbeli ingatlan az Etv.Vhr.13. § (3) bekezdése alapján, nem erdő művelésű ágban nyilvántartott ingatlanokkal van körülvéve, ezért az Etv. 8. § (3) bekezdés hatálya alá tartozó terület – ezt a tényt ismerte el a beavatkozó képviselője a Pest Megyei Bíróság előtt –, ezért a területet, az Etv. 73. § (1) bekezdése szerint nem lehet erdőművelési ágban nyilvántartani.

A perbeli ingatlan a vele szomszédos [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] hrsz-ú ingatlannal együtt – amely ingatlan korábban szintén nem erdőművelési ágban volt nyilvántartva – lett erdőművelésű ágúnak átminősítve, annak ellenére, hogy a két ingatlan együttes terület mértéke nem érte el az Etv. 8. § (3) bekezdésben meghatározott legkisebb terület mértékét.

A fentiek nyilvánvalóvá válása után, álláspontom szerint megállapítható, hogy az alperes és a beavatkozó, az eljárás során, se a számukra a kötelezően alkalmazandó eljárási szabályokat, se a keresetemmel támadott határozathozatalukkor, a jogszabályi előírásokat nem vették figyelembe.

Az alperes és a beavatkozó közigazgatási szervek, amely szervek eljárási rendjét és az ennek során hozott határozataik és nyilatkozataik törvényességét és jogszerűségét törvényi előírások szabályozzák.

Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény céljának és alapelveinek tekinti az alábbiakat:

1. § Ennek a törvénynek az a célja, hogy a közigazgatási szervek hatósági eljárásának szabályozásával elősegítse az államigazgatási feladatok eredményes ellátását.

2. § (1) A közigazgatási szervek eljárásukban következetesen érvényre juttatják a törvényességet, demokratizmust és humanizmust.

(2) A közigazgatási szervek előmozdítják a jogok érvényesülését és a kötelezettségek teljesítését, az állampolgári fegyelem megszilárdulását. Az alperes és a beavatkozó a jogszabályokat a hibás eljárásuk során hozott határozat törvényességének és megalapozottságának a bizonyítása érdekében értelmezik.

A peres eljárás során többször bizonyítottam, hogy az alperes és a beavatkozó a keresettel támadott határozat jogszerűségét és megalapozottságát az eljárás során többször, a vélt érdeküknek megfelelően megváltoztatták..

Az alperes az eljárás folyamán folyamatosan azt nyilatkozta: a perbeli ingatlan részben erdőművelési ágban való nyilvántartását a beavatkozó kezdeményezte az Etv. alapján és azt az ügyben I fokon eljáró Szentendrei körzeti Földhivatal köteles volt végrehajtani.

Megjegyezni kívánom, hogy az alperes a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság előtt megtartott tárgyaláson, 2009. december 02-án is úgy nyilatkozott: „Az alperes hatásköre tehát arra terjed ki, hogy a jogszabály által meghatározott okirat alapján az átvezetést elvégezze, az okirat, pedig az ugyancsak hatáskörrel rendelkező szakhatóságtól, az alperesi beavatkozótól származik. Az alperes a szakhatósági okiratban foglaltakkal kapcsolatosan kötött, attól nem térhet el, azokat felül nem vizsgálhatja.”

Az alperes jogi képviselője néhány sorral feljebb azt nyilatkozta: „Továbbá irányadó 1996 LIV törvény és ennek a végrehajtási rendelete...”

Az alperes a korábban folyamatosan hangoztatott – az eljárást a beavatkozó kezdeményezte, a határozatot hozó körzeti földhivatal köteles volt azt végrehajtani – álláspontját, a beavatkozó képviselőjének a 2010. szeptember 14-én tárgyalási jegyzőkönyvben tett nyilatkozata – után, jogi képviselője – útján, 2012. április 26-án kelt, 10.167/6/2012.számú beadványában, alapjaiban megváltoztatta.

Az alperes beadványa szerint: „... az alperesnek az alperesi beavatkozó minősítése alapján, de nem az erdőgazdálkodási törvény 8. § (1), vagy 8. § (3) bekezdése szerint, hanem az Inyvtv. Vhr. 47, § (1) bekezdése szerint akkor is erdőművelési ágban kellett nyilvántartásba a venni az új alrészlet területét, ha az egyébként az Etv. 8. § (3) bekezdés szerint minősített.”

Az alperes a korábban folyamatosan hangoztatott álláspontját nyilvánvalóan, azért változtatta meg a beavatkozó nyilatkozata után, észlelte, hogy az Etv. 73. § (1) bekezdés tiltó rendelkezései szerint a perbeli ingatlanommal kapcsolatban nem lehetett volna kezdeményezni az erdőművelési ágban történő nyilvántartását.

Az általam megbízott [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] igazságügyi szakértő a Pest Megyei Bírósághoz benyújtott szakvéleményében ezt – a perbeli ingatlan nem az Etv. 8. (1) bekezdés, hanem az Etv. 8. § (3) bekezdés hatálya alá tartozó terület – tényként állapította meg.

Megállapítása szerint már az eljárás megindítása, a perbeli ingatlan a Leányfalu 100/B erdőrészletbe történő besorolása, majd ennek – [REDACTED] igazságügyi szakértő szakvéleménye utáni – megdőlése után, a terület természetes beerdősülésére és ennek kapcsán alkalmazott jogszabályokra való hivatkozása az alperesnek és a beavatkozónak ellentétes a hatályos jogszabályi előírásokkal.

[REDACTED] igazságügyi szakértő rendkívül alapos szakvéleményei hatására az alperes és a beavatkozó folyamatosan arra kényszerültek, hogy korábbi perbeli – a keresettemmel támadott határozatok törvényességét és megalapozottságát

megalapozó jogszabályokra való hivatkozásukat cserélgessék – álláspontjukat megváltoztassák.

Álláspontom szerint nyilvánvaló, hogy az alperes és a beavatkozó eljárása – a perbeli ingatlanom erdőművelési ágba vonása – egy önkényes, jogszabályi alapot nélkülöző, eljárás keretében történt meg.

A beavatkozónak, mint szakhatóságnak legkésőbb – a 2003. október 07-én megtartott – helyszíni szemlén észlelnie kellett volna, hogy a hatályos jogszabályok alapján az ingatlanom erdőművelési ágba való vonását nem lehet kezdeményeznie. Azt a tényt, hogy a perbeli ingatlanom az Etv. 8. § (3) bekezdés hatálya alá tartozó terület a beavatkozó, csak a 2010. szeptember 14.-én megtartott tárgyalási napon ismerte el.

Ennek a ténynek az elismerése után a beavatkozó, annak a beismerése helyett, hogy a perbeli ingatlan erdőművelési ágba, való nyilvántartásba vételét jogszabályi felhatalmazás nélkül, kifejezetten jogszabályi tiltás ellenére kezdeményezték, olyan egy szakhatóságtól méltatlan magyarázkodással kívánja indokolni, hogy az Etv. 8. § (1) bekezdése alá tartozó terület, az azonos az Etv. 8. § (3) bekezdése hatály alá tartozó területtel.

Arra nem tud válaszolni a beavatkozó képviselője, ha ez a laikus számára is, képtelen állítása igaz is lenne, akkor az Etv. 73. § (1) bekezdése alapján miért csak kifejezetten az Etv 8. § (1) bekezdés hatálya alátartozó terület tartható nyilván erdőterületként.

A fentiek miatt álláspontom szerint a beavatkozó megsértette a tisztességes eljárásához való jogot és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

■■■■■■■■■■ igazságügyi szakértő már az első szakvéleményében rögzítette: „..., önkényesen, szakmai előírások figyelmen kívül hagyásával változtatta meg a földrészlet tényleges művelési ágát, ...”.

■■■■■■■■■■ igazságügyi szakértő a későbbi szakvéleményében kijelenti: „... az alperesi oldalon beavatkozó erdőszeti hatóság rosszhiszeműen, a terepi tényadatok és az erdőrészlet kialakítására vonatkozó szakmai előírások figyelmen kívül hagyásával ... terepi felmérés mellőzésével és a tényadatok figyelmen kívül hagyásával alakította ki, határozta meg az új művelési ág területét ...”.

A fenti szakértői megállapítások ellenére a beavatkozó a továbbiakban is folyamatosan, a helyszínt, nem ismerőket, megtévesztette és elbizonytalanította a perbeli és a beadványaiban tett nyilatkozataival.

A beavatkozó perbeli nyilatkozatai, önmaguknak is ellentmondanak, illetve ellentmondásban vannak a korábbi nyilatkozataival.

A Fővárosi Bíróság előtt a beavatkozó azt nyilatkozta: „A felperes ingatlanát körülvevő területek erdőterületek, részben erdőterületek, csak nem erdőművelési ágban nyilvántartott területek.”

Miután ■■■■■■■■■■ igazságügyi szakértő bemutatási vázrajzával bizonyítottam, az Etv. Vhr 13. § (3) bekezdése figyelembevételével, hogy az ingatlanomat körülvevő területek, nem erdőterületek, vagy részben erdőterületek, a beavatkozó, ezt követően már azt nyilatkozta: „A mellette levő terület irreleváns. Az, hogy a felperesi ingatlan mellett lévő terület erdő terület-e irreleváns, hiszen az ingatlanon önmagában 2077 m² fa állománnyal borított terület van, és akkor a 8. § (3) bekezdése alapján erdő művelési ágba tartozik.”

Az alperes és a beavatkozó képviselője nyilatkozataikkal folyamatosan azt a látszatot keltették a peres eljárás során, hogy 2077m² területű – ■■■■■■■■■■ igazságügyi szakértő szerint. 1201 m² – részt, még akkor is, ha az Etv. 8. § (3)

bekezdés hatálya alá tartoznak, erdőművelési ágban kell nyilvántartani, függetlenül az Etv. 73. § (1) bekezdésének tiltó rendelkezésétől.

A beavatkozó a 2011. november 10.-én kelt 9.K.30.638/2011 számú levelében rögzítette: „... álláspontunk szerint a perben eldöntendő kérdés az, hogy a kérdéses ingatlan erdőterületnek minősül-e és hogy ennek alapján az erdőművelési ágba történő átvezetésnek van-e helye.”

A 2011. december 21.-én kelt előkészítő iratomban egyetértésemet fejeztem ki a beavatkozó idézet álláspontjával kapcsolatban.

A beavatkozó a 2012. március 14.-én kelt 9.K.30.638./2011 számú levelében, a 2011. november 10.-én kelt leveléből szó szerint idézet szövegrészt, ellentmondásos álláspontként jelöli meg, tehát a korábbi – szerintem jogilag, helyes – nyilatkozatát tekinti ellentmondásosnak.

A beavatkozónak a peres anyagokból szó szerint idézet nyilatkozatai, álláspontom szerint bizonyítják, hogy a beavatkozó nem, a rá vonatkozó jogszabályok szerint járt el a peres eljárásban, hanem a jogalap nélkül kezdeményezett eljárásban a szakmaiság látszatát keltve, a feleket megtévesztve kívánja az akaratát érvényesíteni, mindenáron, függetlenül a jogszabályi előírásoktól.

Nehéz feltételezni, hogy az alperes nem volt tisztában az eljárás megindításakor, a földhivatal által az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető jogok és tények jogszabályi feltételeiről, de az alperes, korábbi perbeli nyilatkozatai szerint, Ő a beavatkozó indítványához kötve volt, annak jogszabályi előírás miatt köteles volt eleget tenni.

A beavatkozó nyilatkozata – a perbeli ingatlan az Etv. 8. § (3) bekezdésének hatálya alá tartozó terület – után, a perbeli nyilatkozataival, álláspontom szerint, az alperes is megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogot és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

Álláspontom szerint elfogadhatatlan, hogy államigazgatási szervek az általuk irányított és felügyelt területeket szabályozó jogszabályokat, nem a jogszabályok tartalma alapján, hanem sajátjaósan, önkényesen a jogszabályi előírásokkal szemben, a szervezetük érdeke szerint kívánják értelmezni, figyelmen kívül hagyva az eljárásukkal okozott anyagi károkat.

Nyilvánvalóan bízva abba, hogy állampolgárok jelentős része megijed a szakmaiság látszatát keltő, erőszakos fellépésüktől, illetve a felmerülő, sokszor nagyon jelentős költségektől.

III.

Az eljárás elindításakor, a keresettel támadott határozat hatályon kívül helyezését a határozatban megjelölt jogszabályok figyelembe vételével kértem, és vitattam, hogy a perbeli ingatlan erdőművelési ágban való nyilvántartása megalapozott és jogszerű, mert álláspontom szerint az ingatlanon nincs meg az Etv. 8. § (1) bekezdésében megjelölt 1500 m² területű erdőrész sem.

Álláspontomat bizonyította, ■■■■■■■■■■ igazságügyi szakértő, aki a szakvéleményében és annak kiegészítéseiben rögzítette, hogy a perbeli ingatlanon, 1201 m² fásított terület van..

Megjegyezni kívánom, hogy a peres eljárás jelentős részében az alperes és a beavatkozó által hivatkozott a határozat jogszerűségét és jogalapját biztosító Etv. és Vhr-e, nem is szerepel a keresettel támadott határozatban.

A beavatkozónak a 2010. szeptember 14.-i jegyzőkönyven tett nyilatkozatát követően folyamatosan képviselt álláspontom, ha a beavatkozó szerint is, a perbeli ingatlan az Etv. 8. § (3) bekezdés hatálya alá tartozik, akkor szükségtelen és indokolatlan annak a vizsgálata, hogy a perbeli ingatlanon az erdő terület mértéke eléri-e, vagy

megaladja az 1500 m² területet, mert ebben az esetben az Etv. 8. § (3) bekezdése alapján, ennek a legkisebb alsó értéke, 5000 m².

A beavatkozó képviselőjének idézet nyilatkozata után következetesen képviselt álláspontom szerint szükségtelen és indokolatlanná vált minden további perbeli bizonyítási eljárás, mert az Etv. 73. § (1) bekezdése alapján az eljáró bíróság által eldöntendő jogkérdés, hogy a perbeli ingatlant erdőművelésű ágban lehet-e nyilvántartani.

A peres eljárásban következetesen képviselt álláspontom mellett, már a megismételt eljárás első tárgyalását megelőzően, előkészítő iratomban észrevételeztem.

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a 2009. december 2.-án kihirdetett Kfv.IV.37.168/2009/8. számú végzésében rögzítette: „A felperes az Áe. 43. § /1/ bekezdés c/ pontjával összefüggő (a határozat indoklásában a hivatkozott jogszabályok feltüntetésére vonatkozó rendelkezés) az Áe. 15. §-ában rögzített ügyintézési határidővel összefüggő, illetően az Áe. 13. § /2/ bekezdésében szabályozott – az ügyfél értesítésére vonatkozó – kötelezettség megsértésével kapcsolatos jogszabálysértést a keresetlevélben nem jelölt meg.

Ezeket az első tárgyalást, illetve az általa beszerzett magánszakértői vélemény beterjesztését követően a szakértői véleményben foglaltak alapján jelölte meg, ezért a bíróságnak e jogszabálysértések megítélésével a Pp. 335/A. § alapján foglalkoznia nem kellett.” .

Álláspontom szerint, a Legfelsőbb Bíróságnak, mint felülvizsgálati bíróságnak a végzéséből idézet szövegrésze ellentétes a hatályos jogszabályok előírásaival. A Pp. 121. § (1) A pert keresetlevéllel kell megindítani; a keresetlevélben fel kell tüntetni:

a)...

b)...

c) az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával;

d)...

e) a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet (kereseti kérelem);

f)

A Pp. 121. § (1) c) pontjával kapcsolatban a [REDACTED] által Budapest 2010-ben kiadott Polgári Perrendtartás Magyarázata 3. átdolgozott kiadásának (továbbiakban: Pp. Magyarázat) 495. oldal.

„A keresetlevélnek tartalmaznia kell az érvényesíteni kívánt jogot, amelyet a jogirodalom a kereset tárgyaként jelöl meg. A jog megjelölését illetően a törvény és ehhez igazodólag a gyakorlat sem kívánja meg, hogy a felperes magát a jogszabályt is tüzetesen megjelölje. Helyes, ha ezt a fél megteszi, de ennek az elmaradása a félre semmilyen hátránnyal nem járhat. Ugyanígy semmilyen következménye nincs annak, ha a fél a jogszabályra tévesen hivatkozik.

Mindkét esetben a bíróságok feladata, hogy a kereset jogalapjához szükséges jogszabályokat megállapítsa, és azokra helyesen hivatkozzék. A jogot tehát elég általánosságban megjelölni.”

A Pp. 121. § (1) e) pontjával kapcsolatban Pp. Magyarázata 497. oldal

A keresetlevélben a felperesnek a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet kell előterjesztenie.

A Pp. 146. § (1) A felperes a keresetét az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig bármikor megváltoztathatja, feltéve, hogy a megváltozott keresettel érvényesített jog ugyanabból a jogviszonyból ered, mint az eredeti kereset,

vagy azzal összefügg. A kereset megváltoztatását írásban kell benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe kell mondani.

A Pp. 146. § (1) keresetváltoztatás kapcsolatban Pp. Magyarázata 584. oldal
A keresetváltoztatás a kereset tartalmának, vagyis a kereseti kérelemnek a megváltoztatását jelenti.

A Pp. Magyarázata az általam ismert jogirodalmak, kommentátorok és a bírói gyakorlat szerint is a keresetváltoztatás fogalma alatt a Pp. 121. § (1) e) pontjának a megváltoztatását jelenti. A Pp. 121. § (1) c) pontjának a megváltoztatása nem tartozik a Pp. 146. § (1) pontban meghatározott keresetváltoztatás körébe.

A Pp. 146. § (1) foglalt keresetváltoztatás fogalma nem vonatkozhat a Pp. 121. § (1) c) pontjára, mert ebben az esetben a keresetek jelentős részét az eljáró bíróságoknak el kellene utasítania, mert a kereset beadásakor a felperes sok esetben nincs abban a helyzetben, hogy a keresettel érvényesíteni kívánt jogszabályi helyet pontosan megjelölje.

A közigazgatási perekben különös nehézséget okoz a keresetben a kereset jogalapjához szükséges jogszabályok pontos megjelölése, tekintettel arra, hogy a kereset benyújtására a törvény rendkívül szűk határidőt szab.

Sok esetben, a keresetben nem is tudja a kereset benyújtója a jogszabályi helyet megjelölni, mert a per során szerez olyan információt – pl.: szakértő szakvéleményéből, stb. – amelyből a kereset jogalapjához szükséges jogszabályokat meg tudja jelölni.

A Pp. 324. § (1) bek.: „A I.-XVI. fejezet rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben, e fejezetekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

A fenti jogszabályhely egyértelműen rögzíti a Pp. I.-XVI. fejezetben foglalt jogszabályok alkalmazását, azaz a I.-XVI. fejezetben foglaltak szerint kell elbírálni a Pp. 146. § (1) bekezdésében foglalt keresetváltoztatás fogalmát.

A Pp. 335/A. § (1) A felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson [141. § (1) bek.] változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló – a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető – rendelkezésére csak perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

Álláspontom szerint nem érintettem a Pp. 335/A. §-ban foglalt keresetváltoztatás tilalmát, azzal, hogy az eljárás későbbi szakaszában kértem, az eljáró bíróságtól a keresettel támadott határozat megalapozottságát és jogszerűségét vitató jogszabályoknak a vizsgálat körébe vonását, ezzel nem a Pp. 121. § (1) e) pontjában megjelölt kereseti kérelmemet változtattam meg a Pp. 146. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, hanem a Pp. 121. § (1) c) pontja alapján – és a Pp. által nem tiltott – jogszabályhelyet jelöltem meg a per első tárgyalását követően.

Megjegyezni kívánom, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013. július 12.-én kihirdetett 26.K.28.039/20136. sorszámú ítélete rögzítette: „A bíróság rámutat arra, hogy a felperes helytállóan hivatkozott a Pp. kommentárnak a Pp. 335A. §-ához fűzött magyarázatára, amely szerint „semmiképpen nem tekinthető azonban keresetváltoztatásnak vagy keresetkiterjesztésnek a keresetben kifogásolt törvénysértéssel kapcsolatos jogi álláspont előterjesztése vagy megváltoztatása, így nincs akadálya annak, hogy a felperes az ezzel, kapcsolatos álláspontját a per folyamán terjessze elő vagy megváltoztassa.”

/ A jelen per sajátossága szerint, az eljáró bíró a fenti álláspontja ellenére, nem a kifejtett véleményének a szellemében járt el./

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság, álláspontom szerint a fenti számon, előtte lévő felülvizsgálati eljárásban megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz és a XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt, jogorvoslathoz fűződő alapjogaimat.

1. A Pp. 270. § (1) Ha a törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a KÚRIA az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

A Pp. idézet fenti szakasza alapján a KÚRIA a felülvizsgálati eljárásban is kötött a Pp általános szabályainak az alkalmazásához. /Megjegyezni kívánom, hogy egy jogállamban fel se merülhet ennek az ellenkezője./

Annak beláthatatlan következményei lehetnének, ha a KÚRIA az előtte folyó eljárásokban nem az érintettek által előzetesen megismerhető szabályok alkalmazásával hozhatná meg a határozatait, ha szabad belátása szerint alkalmazna, vagy nem alkalmazna eljárási vagy egyéb jogszabályokat.

A Pp. 113. § (1) Az ítéletbe foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését a felülvizsgálati kérelmemben 18 jogszabályi előírás megsértése miatt, részletes indoklással ellátott beadványban kértem.

A KÚRIA a felülvizsgálati kérelmemmel kapcsolatban nem is foglalkozott az általam hivatkozott jogszabálysértésekkel, azok mellőzésének indoklásával sem foglalkozott, ezzel megsértette az ítélet teljességének kötelezettségét

A KÚRIA a felülvizsgálati kérelmemben megjelölt jogszabálysértések vizsgálatának hiányában nem állapítható meg, hogy a Kúria indokoltnak tartotta-e a beavatkozó képviselőjének nyilatkozata után is a perbeli szakérő kirendelését, az Etv. szempontjából azonos-e az Etv. 8. § (1) és (3) bekezdésében szabályozott területek jogi megítélése, ha azonos, akkor mit szabályoz az Etv. 73. § (1) bekezdése, egy miniszteri rendelet felülírhatja-e a törvényi előírást, szükséges-e ha a határozat meghozatalakor a határozat törvényességét magalapozó jogszabály feltüntetése, vagy elégséges hónapokkal később egy levélben közölni, az eljárás megindítása és a határozat meghozatala között telhetnek-e el évek, stb. .

A KÚRIA az ítéletével olyan látszatot kelt, mintha egy megismételt eljárásban az eljáró bíróságnak nem a jogszabályoknak megfelelő tisztességes eljárás lefolytatása és az alapján ítélet meghozatala lenne a feladata, hanem a felülvizsgálati eljárásban hozott bírói utasítások vak követése.

A KÚRIA a Pp. 275. § (5) bekezdését – az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasítások – olyan kötelező erővel ruházza fel, amely erő a felek, vagy a felek valamelyikének számára az eljárás további folytatása már nem biztosítja a jogainak a megóvását.

A KÚRIA ítélete szerint a megismételt eljárásban az eljáró bíró számára elégséges, ha eljárás folytatására előírtakat betartja, nem kell biztosítania a tisztességes eljáráshoz való jogát a felek összességének.

A KÚRIA ítélete szerint a megismételt eljárásban az eljáró bíró kizárólagos feladata az eljárás folytatására kapott utasítások maradéktalan betartása, függetlenül attól, hogy a megismételt eljárásban olyan, a per során addig tagadott, – pl. a perbeli ingatlan az Etv. 8. § (3) bekezdés hatálya alátartozik – tény nyilvános elismerése, már szükségtelenné és indokolatlanná –, Etv. 73. § (1) Erdő művelési ágban csak a 8.§ (1) bekezdése szerinti erdőterület tartható nyilván.” – teszi az eljárás folytatására adott utasítás betartását.

A KÚRIA ítélete annak sem tulajdonít jelentőséget, hogy az Et. 73. § (1) bekezdésének köznapi értelmezése mellett, a jogelődje a Legfelsőbb Bíróság a

Kfv..IV.38.248/2001/4 sorszámú határozatában kifejtette: „ Az Etv 73. § (1) bekezdése azt határozza meg, hogy mit lehet erdőművelési ágban nyilvántartani,...” Álláspontom szerint a Pp. 275, § (5) bekezdésébe foglalt utasítási jog nem arra kötelezi a megismételt eljárás bíróját, hogy a megismételt eljárásban az általános eljárási szabályoknak ellentmondva, csak az utasításoknak eleget téve a bírói függetlenségét feladva folytassa le az eljárást, még akkor is ha az utasítás olyan jogszabály értelmezést tartalmaz ami ellentétes a bírói gyakorlattal és a jogi szakirodalommal.

Indokolatlan és szükségtelen annak a bizonyítása – különösen egy rendkívül költséges bizonyítási eljárásban – amely az új eljárás lefolytatására adott utasítások után, valamilyen az utasítások kiadása előtt, nem ismert okból, már más módon bizonyítást nyerne.

2..A KÚRIA a felülvizsgálati kérelmem tárgyalásán a tárgyalás megnyitása és a z iratismertetés után a tanács elnöke megkérdezte a feleket, hogy általuk korábban más bíróságok előtt előadottakat fenntartják-e a felek, majd az igenlő nyilatkozatok elhangzása után rögtön szólt, hogy ítélethozatal céljából berekeszti a tárgyalást. Én szóltam ,hogy én személyesen is szeretném kifejteni az álláspontom lényegét. A tanács elnöke biztosította a felszólalás lehetőségét, de egy viszonylag rövid idő után többször szólt, hogy az általam elmondottak szerepelnek a peres anyagok között.

Felszólalásom után a tanács elnöke azonnal berekesztette a tárgyalást és mi a felek, elhagytuk a tárgyalótermet.

Az ítélet kézhezvétele után személyesen eljárva az ítéletet hozó I fokú bíróságon a peres iratok között megtaláltam a KÚRIA előtt lefolytatott felülvizsgálati eljárás tárgyalási jegyzőkönyvét.

A KÚRIA előtti eljáráson felvett jegyzőkönyvről nem volt tudomásom, mert a tárgyaláson a felek jelenlétében nem került sor jegyzőkönyv felvételére, illetve hangfelvételen történő rögzítésére.

Megjegyezni kívánom, hogy korábban a Legfelsőbb Bíróság gyakorlata szerint lényeges eljárási szabálysértésnek minősült, ha a bíróság a tárgyalási jegyzőkönyv anyagát nem a tárgyaláson veszi fel hangrögzítőre, vagy diktálja leírásra.

Természetesen a KÚRIA előtt megtartott tárgyaláson történeteket tanukkal tudom bizonyítani, akik a tárgyalás ideje alatt a tárgyalóterembe tartózkodtak.

A KÚRIA felülvizsgálati kérelmemmel kapcsolatban kihirdetett ítélete álláspontom szerint sérti a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő alapjogaimat.

A jogaim, illetve jogos érdekeim megvédését számomra teljesen ellehetetlenítette.

A lefolytatott felülvizsgálati eljárásban nem a felülvizsgálati kérelmemben foglaltakat vizsgálta, hanem elégségesnek tartotta annak a vizsgálatát, hogy az eljáró bíróság eleget tett-e az ügyben korábban eljáró Legfelsőbb Bíróság – a bírósági joggyakorlat és jogi szakirodalom szerint – téves jogértelmezésén alapuló utasításának.

Az alapjogaim általam vélelmezett megsértése, valamint, aközött, hogy a KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság, a 2014. szeptember 9.-i tárgyalási napon, az én ügyemmel együtt hét ügyet bírált el, – hét különböző ügyben döntés hozott, amihez minimálisan több száz oldal alapos ismeretere volt szükség – 45 perces tárgyalási időköz tartásával, reményeim szerint nincs okozati összefüggés.

Annak ellenére sem, hogy az elbírált ügyek száma – ami nem azonos hét tárgyalással – és a tárgyalási időközök, már önmagukban a tárgyalási elv megvalósulását szinte kizárják, és az eljárások formális lefolytatásának a látszatát keltik.

A fentiek remélésével, csak azt vélelmezhetem, hogy a KÚRIA az ügyben eljáró tanácsa, általam és talán mások által is ismeretlen okból, a jogszabályok értelmezésére olyan tág értelmezési lehetőséget kíván biztosítani, az eljáró bíróságok számára, ami eddig tiltott volt számukra, mert az már elérte a jogszabályalkotás számukra tiltott területét.

Gyakorló jogászként csak így tudom értelmezni a KÚRIA ítéletét, egyéb értelmezést –amiket egyre gyakrabban lehet hallani – a jelen eljárásban, nem kívánok kifejtani.

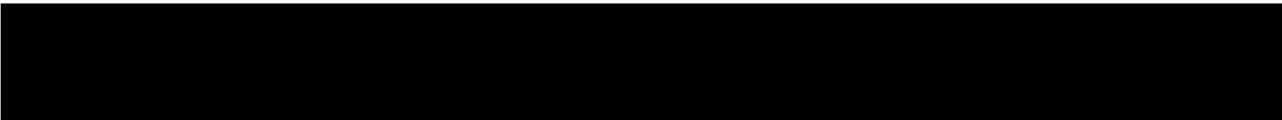
A KÚRIA kiterjesztő „jogértelmezésének” a közéletben már meg is van az eredménye, több jogász nyilvánosan bejelentette, hogy morálisan nem tud azonosulni, a hazánkban lévő jogi közállapotokkal és ezért felhagy hivatása gyakorlásával.

V.

Kijelentem, hogy a perbeli ingatlan kizárólagos tulajdonomba van.

Az egész eljárás során az ügyben személyesen, önmagamot képviselve, ügyvédként jártam el.

Nevem és elérhetőségem:

Jelen beadványomhoz melegelem:

- a Magyar Köztársaság legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság, 2009.december
2. kelt, Kfv.IV.37.168/2009/8. számú végzését 1 példányban
- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2013. július 12. 26.K.28.039/2013/16 számú ítéletét 1 példányban
- 2013. október 17. kelt, felülvizsgálati kérelmem
indoklását 1 példányban
- KÚRIA mint felülvizsgálati Bíróság, 2014.
Szeptember 9. kelt, Kfv.III.37.628/2013/10.
számú ítélete 1 példányban

Budapest, 2015. január 17.

